

РЕШЕНИЕ

№ 43252

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6831** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на В. О. И. от [населено място] срещу заповед № Л-299 от 13.06.2025г., издадена от началника на затвора в [населено място], с която на основание чл. 15, ал.1, т.3 и т.4, вр.с чл. 19, ал.2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС), вр с чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание “писмено предупреждение” за срок от три месеца.

В жалбата се излагат съображения, че оспорената заповед е издадена при неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и не съответства на целта на закона. Жалбоподателят твърди, че не са изпълнени визираните в чл. 59, ал. 2, т. 1-8 АПК изисквания за форма, че заповедта не е мотивирана съгласно изискванията на чл.206, ал.2 от ЗМВР и в нея не се сочат настъпили вредни последици, не е ясно и в какво се изразява тежестта на нарушението, Жалбоподателят твърди, че не е бил уведомен за правото му в дисциплинарното производство да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител, съгласно чл.205, ал.3 ЗМВР, както и че дисциплинарнаказващият орган не е изпълнил задълженията си по чл.206, ал. 2 и ал. 4 ЗМВР, тъй като не е събрал и оценил всички доказателства, не е взел предвид липсата на настъпили от нарушението последици, не е взел предвид цялостното поведение на служителя. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – началник на затвора [населено място], чрез процесуалния си представител,

оспорва жалбата, изпраща административната преписка по издаване няма заповедта. Излага доводи за законосъобразност на обжалваната заповед и моли обжалването да бъде отхвърлено.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От доказателствата по делото се установява, че В. О. И. е назначен на длъжност надзирател II степен в затвора в [населено място] I категория със заповед № Л-4302/26.09.2024 г. на главен директор на ГДИН, считано от 01.10.2024г.

Дисциплинарното производство е образувано със заповед № Л-218/07.05.2025 г. на началника на затвора в [населено място] I категория за образуване на проверка за изясняване на постъпили данни, отразени в докладна записка с рег. № 10181/05.05.2025 г. от инспектор С. С. Г. - главен надзирател I степен в затвора в [населено място] I категория. В докладната записка е посочено, че на 04.05.2025г. в 07:30 часа младши инспектор В. О. И. - надзирател II степен в затвора в [населено място] I категория, като постови на пост № 1 допуска на територията на затвора младши инспектор И. Г. С. без служебна карта, като не е информирал постовия на ПОСТ № 2 и дежурен главен надзирател. На 12.05.2025 г. младши инспектор В. О. И. е запознат със заповед № Л-217/07.05.2025 г. на началника на затвора в [населено място] I категория за образуване на проверка.

В докладна записка вх. № 11977/22.05.2025г. мл. инсп. В. О. И. уведомява началника на Затвора [населено място], че на 02.05.2025г. в 18:00 часа, като постови на пост № 1 е пропуснал през района на поста д-р Т., който му е представил служебна карта и поради незнание не докладвал на дежурния главен надзирател.

В хода на проверката, освен посочените докладни записки са събрани и следните писмени доказателства: копие на постовата книга, завършена на 04.05.2025г.; копие от инструкцията на пост №1 /Бариера/ с рег. №15061/24.07.2024г.; копие от ежедневна ведомост, започната на 06.04.2025г. и завършена на 09.05.2025г.; копие от длъжностна характеристика за длъжността: „Надзирател II-I степен” в затвор III-I категория, утвърдена на 01.09.2016 г., с която, младши инспектор В. О. И. - надзирател II степен в затвора в [населено място] I категория е запознат на 05.04.2024 г.; декларация за запознаване с Етичен кодекс за поведение на държавните служители от Главна дирекция „Охрана” и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”; карта за оценка за постигнати резултати в служебната дейност на държавните служители за периода от 01.12.2023г. до 31.05.2024г. на младши инспектор В. О. И..

Резултатите от проверката са обобщени в справка рег. № 13020/ 05.06.2025г., според която е установено, че на 02.05.2025г. в 18.00 ч. мл. инсп. В. О. И. допуска в извънработно време д-р М. Т. — директор лечебно заведение в „Медицински център” към затвора в [населено място] в кабинета си по време на отпуск за временна неработоспособност, без да уведоми командир на отделение и дежурен главен надзирател. Посочено е, че от това следва, че служителят е нарушил раздел 2, т.23 от инструкция на пост № 1 /Бариера/ с рег. № 15061/24.07.2024г., а именно - „Ако се наложи отварянето на вратите след 17:00 часа, се докладва на дежурния главен надзирател или дежурния командир на отделение. Посочено е, че формата на вината на мл. инсп. В. О. И. е небрежност - той не е осъзнавал и предвиждал последиците от действията си, но е бил длъжен да ги предвиди. Предвид гореизложеното комисията смята, че е налице нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 312, т. 1 от ППЗИНС, а именно - „Надзирателите независимо от поста, на който изпълняват служебните си задължения са длъжни да познават и спазват нормативните актове във връзка с изпълнението на наказанието лишаване от свобода и мярката задържане под стража”. Според посоченото в справката посоченото неизпълнение на

разпоредбите е нарушение на служебната дисциплина съгласно чл. 194, ал.,2, т.2 от ЗМВР - „неизпълнение на служебните задължения” във връзка с чл.199, ал.1, т.5, предложение първо от ЗМВР - „пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност”. Като има предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на служителя, комисията предлага да му бъде наложено дисциплинарно наказание "Писмено предупреждение" за срок от 3 (три) месеца.

Служителят е запознат със справката на 06.06.2025г., видно от отбелязването в нея. Младши инспектор В. О. И. е подал писмено възражение вх. № 13304.09.06.2025г.

С покана рег. № 5723 от 11.06.2025г., на основание чл. 206, ал.1. ЗМВР, във връзка с извършеното нарушение, началникът на затвора в [населено място] I категория е поканил служителя в тридневен срок да представи писмените си обяснения.

В писмени обяснения вх. № 13921/13.06.2025г. мл. инсп. В. О. И. е заявил, че е допуснал д-р Т., без да уведоми командир на отделение и дежурен главен надзирател, защото не мислел, че е налице извънредно обстоятелство. Заявил е, че е запознат с вменените му задължения с длъжностната характеристика за длъжността, както и с чл. 312, т.1 от ППЗИНЗС и с инструкцията за пост № 1 с рег. № 15061/ 24.07.2024г.

След запознаване с писмените обяснения на служителя и като е приел предложеното в справката, със заповед № Л-299/ 13.06.2025г. началникът на затвора - С., на основание чл. 15, ал. 1, т. 3 и т. 4, във връзка с чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС, във вр. с чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения”, разписани в раздел 2 т. 23 от инструкцията на пост № 1 /Бариера/ с рег. № 15061/24.07.2024 г, във вр. с чл. 199, ал.1, т.5, предложение първо — „пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност”, във връзка с ал. 2 от ЗМВР е наложил дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца на младши инспектор В. О. И. — надзирател II степен в затвора в [населено място] I категория, считано от датата на връчване на заповедта и го е предупредил, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на наложеното наказание ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. Заповедта е връчена на служителя на 18.06.2025г.

В хода на съдебно обжалване от ответника е представена административната преписка. По искане на жалбоподателя са представени допълнително доказателства на кои постове жалбоподателят е давал наряд преди 02.05.2025 г., от колко време е бил назначен на пост № 1.

По искане на жалбоподателя като свидетел е разпитан д-р М. Т.. Според показанията му на 02.05.2025 г. бил в болничен, но се наложило да отиде на работа. Извикал го началник сектор „Медицинско обслужване“ по повод издаване на електронни рецепти. В други случаи, в които се е връщал след 17,00 часа, не е забелязвал дежурният на първи пост при връщане на служител да звъни на дежурния главен надзирател. При въпросния случай свидетелят е уведомил дежурния, минал е покрай дежурния главен надзирател и му се обадил.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на оспорената заповед, и депозирана в предвидения в чл. 149, ал.1 АПК срок, предвид датата на връчване на заповедта - 18.06.2025 г. и датата 24.06.2025 г., на която е била депозирана жалбата.

Разгледана по същество жалбата е основателна. Съгласно чл.19, ал.2 от ЗИНЗС за държавните служители по ал. 1, т. 1 се прилагат разпоредбите на част трета, глави седма - дванадесета от Закона за Министерството на вътрешните работи, доколкото в този закон не е предвидено друго.

Оспорената заповед № Л-299 от 13.06.2025г. е издадена от компетентен орган съгласно чл. 15, ал. 1, т.3 и чл. 19, ал.2 от ЗИНЗС, във вр. с чл. 197, ал.1, т.1-3 от ЗМВР и заповед № ЧР-05-2/02.01.2015 г. на министъра на правосъдието, с която инсп. Б. Ч. е преназначен на длъжност "началник на затвор I категория" в затвора в [населено място].

Дисциплинарното наказание е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл. 195 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл. 196, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002 г. по адм. д. № ТР – 3/2001 г. на ВАС, което не е загубило значението си. В случая твърдяното нарушение е открито на 05.06.2025 г., когато всички материали от дисциплинарното производство са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган, видно от положените резолюции с дати върху писмена справка рег. № 13020/05.06.2025 г. на дисциплинарно-разследващия орган. Следователно е спазен двумесечният срок за налагане на дисциплинарното наказание.

Съдът намира, че е спазено изискването на чл. 206, ал.1 от ЗМВР за изслушване или вземане на писмени обяснения от служителя, преди налагане на дисциплинарното наказание. Покана за даване на писмени обяснения рег. № 5723/11.06.2025 г. е връчена на В. О. И. на 11.06.2025 г., като са депозирани писмени възражения с вх. № 13921/ 13.06.2025г. Изпълнени са изискванията на чл. 205, ал.3 и чл. 206, ал.1 от ЗМВР, като жалбоподателят е имал достатъчно възможност да защити правата и интересите си. В настоящия случай служителят е запознат с всички актове по дисциплинарната процедура – заповед за извършване на дисциплинарна проверка, писмена справка за резултатите от проверката и заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Предоставена е възможност на жалбоподателя да участва в дисциплинарното производство, да дава обяснения и да прави възражения, като последният се е възползвал от тази възможност.

В заповедта липсват мотиви за налагане на конкретното дисциплинарно наказание, които законодателят е поставил като задължително изискване за законосъобразност на заповедта съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Основателни са твърденията на жалбоподателя, че оспорената заповед не съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ – липса на мотиви, нарушаващи правото на защита на наказаното лице. Съгласно чл. 210, ал.1 от ЗМВР в заповедта, с която се налага дисциплинарното наказание, задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В случая наказващият орган е посочил извършителя, мястото и времето на извършване на деянието, прието за дисциплинарно нарушение, визирал е нарушените разпоредби, въз основа на които е квалифицирал деянието като дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал.2, т.2 от ЗМВР, вр. с л. 199, ал.1, т.5 от ЗМВР, вр.с чл. 2 и наказанието, което се налага, включително неговия срок, както и реда за обжалването на заповедта. В случая обаче органът е обърнал правната квалификация на поведението на жалбоподателя И., което е довело до немотивираност на наложеното дисциплинарно наказание по чл. 199, ал.1, т.5 от ЗМВР.

От събраните писмени доказателства, в т.ч. обобщената справка и обжалваната заповед се

установява, че дисциплинарната отговорност на мл. инсп. В. И. е ангажирана за това, че на 02.05.2025 г. в 18:00 ч., като постови на пост № 1 /Бариера/ в затвора в [населено място] I категория, допуска д-р М. Т. - директор, лечебно заведение в „Медицински център“ към затвора в гр. С. I категория в кабинета си, по време на отпуск за временна неработоспособност без да уведоми командир и дежурен главен надзирател. Така формулираното дисциплинарно обвинение представлява неизпълнение на служебно задължение по чл. 194, ал.1, т.2 от ЗМВР, което обаче се санкционира по чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР - неизпълнение на служебни задължения или на заповеди, за което се налага дисциплинарно наказание "порицание".

В оспорената заповед е прието, че с извършеното от жалбоподателя е нарушил чл. 312, т. 1 от ППЗИНЗС, според който надзирателите независимо от поста, на който изпълняват служебните си задължения са длъжни да познават и спазват нормативните актове във връзка с изпълнението на наказанието лишаване от свобода и мярката задържане под стража" и раздел 2 т. 23 от инструкция на пост № 1 /Бариера/ с рег. № 15061/24.07.2024 г., а именно - „Ако се наложи отварянето на вратите след 17:00 часа се докладва на дежурен главен надзирател или командир на отделение“.

От събраните в хода на съдебното дирене писмени доказателства се установи, че мл. исп. И. към 02.05.2025г. отскоро е давал наряд на пост № 1. Въпреки дадените от съда указания по делото не са представени доказателства за проведен със служителя инструктаж на 02.05.2025 г., с оглед установяване дали са спазени задълженията по чл. 307 и чл. 308 ППЗИНЗС. Не се представиха и доказателства, че В. О. И. е бил запознат с инструкция на пост № 1 /Бариера/ с рег. № 15061/24.07.2024 г., въпреки източните указания за това. След като не е бил запознат с посочена инструкция на пост № 1, то не може да бъде наказан за пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност, съдържащи се в тази инструкция..

По същество липсват мотиви в заповедта, обосноваващи налагане на конкретното дисциплинарно наказание. С оглед принципите заложи в АПК , административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. На преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая.

В заключение, установените в хода на проверката фактически обстоятелства не обосновават основания за налагане на дисциплинарно наказание "писмено предупреждение". Дисциплинарно-наказващият орган не е изпълнил задълженията си по чл. 206, ал.2 и ал.4 от ЗМВР, тъй като не е събрал и оценил всички доказателства, не е взел предвид липсата на настъпили от нарушението последици, не е взел предвид цялостното поведение на служителя, не е ясно и в какво се изразява тежестта на нарушението, а това е от значение за определяне на вида и размера на наказанието. Не са изложени мотиви защо е прието, че формата на вината е именно посочената. В заповедта също така, по никакъв начин не са обсъдени дадените от служителя писмени обяснения.

Предвид изложеното заповедта се явява незаконосъобразна. Налице са отменителни основания по чл. 146, т.3 и т.4 от АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 АПК претендираните от жалбоподателя разноски следва да му бъдат присъдени в доказан по делото размер – 760, 00 лв., от които 10 лв. държавна такса и 750 лв. договорено и заплатено възнаграждение за един адвокат. Разноските следва да се възложат в тежест на Главна

дирекция изпълнение на наказанията – юридическото лице, в състава на което е органа издател на заповедта.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София-град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба В. О. И. от [населено място] заповед № Л-299 от 13.06.2025г., издадена от началника на затвора в [населено място].

ОСЪЖДА Главна дирекция изпълнение на наказанията да заплати на В. О. И. от [населено място] направените по делото разноски в размер на 760 (седемстотин и шейсет) лева.

Решението не подлежи на касационно оспорване на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: